—А че що е?

—А ми че какъ? И азъ някога си пѣяхъ; а ты мислишъ че е было лесно да забравя тѣзы пѣсны? А ты, ето пакъ . . . .

Азъ замълчахъ, нъ калугеръ тъ дълго време не можа да доде на себѣ си, и най послѣ ми каза, че ще иде при духовникъ тъ да ся исповяда.

Този фактъ показва, до къква стжпень калугеры тѣ сж строгы къмъ себѣ си, и какъвъ незначителенъ случай може да бжде за тяхъ като изворъ на страданія.

Келіи тѣ на духовници тѣ никога ся не затварятъ, и въ сяко време на день тъ и нощь та, ходятъ при тяхъ да ся исповядвжтъ *искушены тѣ*. Голямо вліяніе имжтъ тѣзы духовници врьхъ животъ тъ на Св. Горско то калугерство, и съ благоговѣніе, като законъ, изпълнявжтъ калугеры тѣ внушенія та имъ. Тряба да кажемъ, че духовникъ тъ тряба да бжде много извъртлявъ и съобразителенъ, за да поддържи съгласіе то между членовы тѣ на коммунж тж, и да отговаря на различны тѣ въпросы на братія та, кои дохожджтъ при него. Той и самъси глѣда на себѣ си като на нѣщо по горне, и искренно вярва, че презъ уста та му говори духъ тъ на Божія та благодать. Ето единъ образецъ отъ тълкуваніе на единъ духовникъ, въ кого то ясно ся отражава поглѣдъ тъ му врьхъ міръ тъ и райско то блаженство.

Единъ младъ калугеринъ ся силилъ да представи въ въображеніе то си райско то блаженство; нъ, колко то и да си чупилъ главж тж, не можалъ да стори това. Тича той съ недоумѣніе при духовникъ тъ, а той, като за лякъ, казалъ му да стори предъ иконж тж хиляда земни поклона. Калугеръ тъ, то ся знае, изпълнилъ това; замълчалъ на няколко време, а послѣ пакъ дошелъ при духовникъ тъ: „не могж каза, да ся спаса: дяволы тѣ ми бъркжтъ“.